

VÁHADLO

časopis 55. Loutkářské Chrudimi

číslo 4.

úterý 4. července 2006

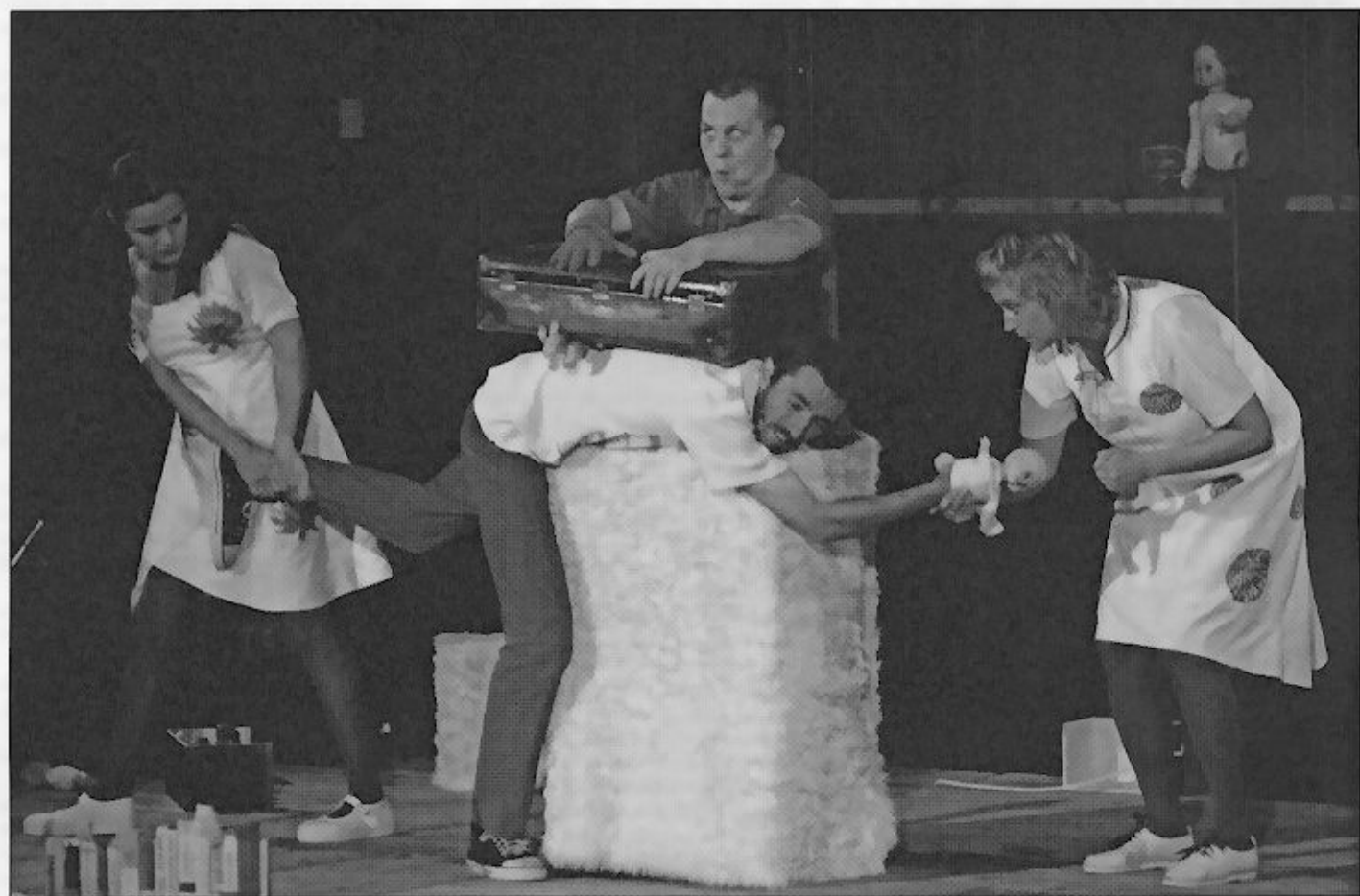
čtete úvodník

Ondrdšek

čtete na straně 7

čtete na straně 6

UPLÁCÍME BONBONEM ...

Tak tímhle Váhádlem jsme se převážili do druhé půlky festivalu. A tím pádem taky do druhé půlky vydávání Váhádlu. Nastal čas usebrání a hlubokých úvah, je na místě zanechat hlouposti a špatných vnitroredakčních vtipů. To jsme udělali a celí usebrání se ptáme: Jak nám to vlastně jde? Je něco hodně špatně? Je něco hodně dobře? Je něco vůbec nějak?

Těžko si na tyto niterné otázky odpovíme sami. Bereme si proto na pomoc Vás a dáváme Vám tímto

i neopakovatelnou příležitost si na nás smlsnout. Kdesi v hlubinách tohoto vydání najdete dotazník. Dotazník plný velice podnětných dotazů, jež, prosíme, zodpovíte, a pokud Vás popadne neovladatelná touha tam ještě něco připsat, nijak zvlášť se nepřemáhejte. Nepřemáhejte se dokonce vůbec.

Vyplněné dotazníky nám prosím házejte do redakční schránky, ti odvážlivci, kteří se nebudou bát donést nám je osobně do redakce, budou odměněni vpravdě

vybranou sladkostí. Není tedy nač čekat, nač se ostýchat.

Nenechte se však zaslepit honbou za kaloriemi. Buďte, prosíme, poctiví. Rádi bychom věděli, pro nás samotné i pro budoucí redaktor(ky) a šéfredaktor(ky), jestli jdeme správným směrem. Záleží přeci i na Vašich dnešních odpovědích, zda-li se na 356. Loutkářské Chrudimi bude říkat: „Jó, na každý Chrudimi byl dobrý zpravodaj, ale teprv na 55. se to pořádně rozjelo.“ Anebo něco jiného.

Tomáš Brolik

FESTIVALOVÉ OKNO do loutkářských tradic

DVANÁCT MĚSÍCŮ
LS JISKRA, PRAHA

Rozhovor s Petrem Slunečkem

O páté hodině jsme se v Husovce sešli na představení Dvanáct měsíců, zařazeném do programu Okno do loutkářských tradic. Námět Boženy Němcové zpracoval Loutkový soubor Jiskra z Prahy pod režijním vedením autora Petra Slunečka. S úhelnou postavou tohoto představení, tedy panem Slunečkem, jsme Vám připravili krátký rozhovor.

Proč jste si vybral právě tuto předlohu? Co se Vám na této pohádce líbí?

Na této pohádce se mi líbilo především takovéto výtvarné skloubení s dramatickým příběhem, protože mě zajímalo, jak to my dva s výtvarníkem uděláme, aby to bylo zajímavé představení, které bude tak trochu tajemné. Takže to je asi hlavní důvod. Jinak já jsem, abych tak řekl, mnoho o tom nepřemýšlel. Prostě se mi to zalíbilo a chtěli jsme to hrát, ale nechtěli jsme se samozřejmě Boženy Němcové nějak blížit. Naopak, to není folklórní pohádka, že jo.

Co říkáte prostoru, ve kterém jste hráli?

Ale tak... musím říci, že to bylo těžký počátek. Byly chvíle, kdy jsem tomu nevěřil, že tu budeme moci hrát, ale nakonec se to podařilo s velkým úsilím místní a naší techniky udělat, i když vidíte, že to je dosti složité, komplikované a svým způsobem nebezpečné.

Použití hudby v představení má také svůj význam?

Ne, my ji máme pravidelně. My máme svého dvorního skladatele, což je renomovaný skladatel a ten pro nás dělá prakticky hudbu do všech inscenací, které děláme. Takže ta hudba je součástí toho, já jsem napsal texty. Ta hudba je součástí té pohádky, kterou by měla určitým způsobem jaksi posunovat trochu dál, trochu ji dát takový určitý jistý styl a tak dále.

Děkujeme Vám moc.

red

SETKÁNÍ S POROTOU

Setkání první

Včera jsme se s porotou setkali, abychom si popovídali o třech představeních. Začali jsme pohádkou Dvakrát o třech prasátkách. Obvyklý výkop měla členka poroty Marie Poesová a jako obvykle, pokud jde o dětský soubor, se vzdala práva na první slovo ve prospěch vedoucí souboru. Tou je u Loutkového souboru Moje pětka ze ZUŠ Jaroměř Jarka Holasová. Dozvěděli jsme se, že soubor je smíšený, tedy, že jej tvoří děti ve věku 11 až 13 let.

Jarka Holasová: Neviděla jsem to ještě ani jednou zepředu.

Peter Janků: Když zmizí jedno poselství, a nenastoupí nové, mám s tím problém. Není to dořečené, když jste odstříhli pointu dobra. Věci marginální dostávají přednost, a přitom nejsou výrazně udělané.

Marek Zákostelecký: Chybí symbióza loutky s prostředím.

Blanka Šefrnová: Hra nepulsovala tak jako na jaře. Falešné vokály. Škoda, že chybí pointy. Pro děti je obtížnější hrát služebně s maňasem nad sebou.

Marek Z.: Těšil jsem se po loňském Hrnceku vař, ale tentokrát to nebylo tak přesné, dohrané. Maňásek musí mít ostrý rytmický režim.

Luděk Richter: Autenticita vyprchala. Včera jsme se o tom bavili s Alenou Tomášovou (soubor Pampalin, Turnov). Děti jsou závislejší na vnitřní motivaci. Dramaturgicky rozpolcené.

Plenum: Výkřik - vy jste prasata, podívejte se na sebe. To mě koplo bolestně.

Peter Janků: Provázanost volby pohádky s daným tématem neladí.

Setkání druhé

Pokračovali jsme Golem Divadelního souboru Outsider Art z Čáslavi. Výkop měl Peter Janků.

Od souboru se dozvídáme, že šlo o předlohu - Golem a jiné příběhy ze staré Prahy od Eduarda Petišky. Soubor knihu dále rozvíjel.

Moderátor Pavel Němeček: Vy jste se báli toho ostrého obrazu.

Peter J.: Proč to bylo vůbec divadlo?

Soubor: A proč ne?

Luděk Richter: To je, jako když přijdete někam, kde jsou na stole jenom přibory, a někdo vám na ně naleje víno. Je na vás, jaké očekávání vytvoříte.

Blanka Šefrnová: Kdybyste se drželi jenom té stínohry, tak uděláte lépe. Z toho, co jste nám předkládali, nemohli jsme si vybrat. Rabi Löwe nešel hned do Prahy, tam přišel až k staru.

Marek Zákostelecký: Židovské pověsti u nás jsou obestřeny tajemstvím, proto i na divadle čekám zázrak. Žena začala Golema mlátit, a já nevěděl proč.

Soubor: Po pěti letech jim to přestalo fungovat. Nechtěli jsme to sdílet polopaticky.

Blanka Š.: Vyznělo to ale komunálně.

Ján Závorský: Řekli jste nám teď, že nechcete dělat divadlo, že nechcete dělat Petišku - 'ten je na nic, musíme ho předělat'. Pak tedy uděláte něco svého, ale zmatete to. Proč to neuděláte tak, jak to je? Po deseti minutách jsme zblbli. Ale umíte na začátku chytit diváka.

(Dále to v obecné diskusi vypadá, že příběh v součinnosti se souborem zrekonstruujeme.)

Plenum: Navnadilo mě to a pak jsem se probudil až na konci - To mohlo být něčím jiným.

Štěpán Filcik: Když hrajete o Golemovi, tak ho nemůžete oženit. Tvoříte atmosféru a ten šlauf, co si dáváte do pusy (ke člene souboru), je

hrozný. Vypadalo to, že si chcete šlehnout. Proč si dáte pařák na scénu jako slunce, když v tomto řádu jinak nejednáte?

Luděk R.: Ale jsem rád, že se objevil soubor, který tady nebyl. Včera se objevil soubor (Rámus, Plzeň), u něhož jsme ocenili zápal v oku. Oceňme ho i zde.

Jana Štrbová: Chci pochválit muziku.

Setkání třetí

Třetím a závěrečným představením, o němž jsme si včera povídali, byla Skákavá princezna souboru Kašpárek z Mladé Boleslavi.

Marie Poesová: Dosud jsme si povídali nikoli s hrajícími dětmi, ale s vedoucími, až teď si můžeme popovídat i s dětskými protagonisty.

Vedoucí: Loutky jsme dostali.

Peter Janků: Jaká je jejich osobní zainteresovanost? U jiných souborů vidím třeba naivně vytvořené loutky, ale s tím také jejich vlastní pohled. Zde jsem spíše viděl propast mezi dětmi a tím vytvořeným.

Vedoucí: Pohádku jsem vybrala já. Dva vodiči na jednu loutku jsou také proto, aby si zahráli všichni. Zkouší také na etudách. Pohádka je pro děti spíše veselá.

Blanka Šefrnová: Mohlo by se tam ale dodat více švandy. Byla tam trochu moc bombastická hudba.

Chlapec ze souboru: Když se ale stane něco vážného, tak by se k tomu veselá hudba nehodila.

Vedoucí: Děti tou hrou žijí. (později se opakuje z úst člena souboru, ale v první osobě čísla množného)

Luděk Richter: Tahle pohádka se těžko dá hrát jako romantická, když je veselá. Technika přetěsnění a hraní zevnitř se nehodí ani k této pohádce, ani k věku herců. Takto málo postiženou princeznu bych si klidně vzal.

Chór: Ale nemůžeš, Ludku, nemůžeš; jsi ženatý, ženatý.

Marek Zákostelecký: Oceňuji, že každá postava měla jiné ponožky.

Názorový lektor souboru: Tento soubor vedeme od nejmenšího věku. Snažíme se s dětmi hrát s loutkami a vybrali jsme si černé divadlo s luminiscenčními prvky. Bereme to jako stupeň vývoje.

Peter Janků: Prostředek by měl přijít až po úvaze, kdo, s jakou životní zkušeností, a co, jaké téma.

Jana Štrbová: Ráda bych pracovala s tak šikovnými dětmi. Nejdrív byly loutky a pak až děti, mělo by to být ale naopak.

Plenum: Psychologie ani v kouzelné, ani v humorné pohádce nemá co dělat.

(Vedoucí v následující diskusi ale měla za to, že o psychologii by se v souvislosti s jejich představením vůbec nemělo mluvit. Ján Závorský vysvětluje, co to je herectví psychologické pravděpodobnosti a co je naopak stylizace, komičnost, být crazy. Tímto vyjasněním si pojmu setkání s porotou skončilo.)

pv

GOLEM DS OUTSIDER ART, ČÁSLAV

*ivahadlo
porotcovo*

Inscenácia Divadelného súboru Outsider Art „Golem“ víta divákov atmosférou horiacich sviečok. Znie spev židovskej piesne „Shalom ejlechem“ a rozprávač, presnejšie rozprávačka, otvára tému židovstvá v Čechách. Atmosféra začiatku predstavenia tak korešponduje s mystickým či tajomným, ktoré táto téma v sebe nesie. Tieňohra, ako výtvarný prostriedok, slúži na štylizovanú ilustráciu príchodu Židov na české územie. Až v priebehu predstavenia si uvedomíme, že to bol práve a iba začiatok inscenácie, o ktorom môžeme hovoriť ako o „divadle“.

Súbor z nepochopiteľných dôvodov prestáva budovať tému divadelnými prostriedkami, ale jediný kanál, ktorým ponúka divákovi informáciu, je rozprávačkou deklamovaný, presnejšie čítaný, text. To, že sa jedná o adaptáciu

predlohy Eduarda Petišku, sa dozvedáme až na hodnotiacom seminári.

Na javisku koexistuje zároveň viac hracích priestorov, s ktorými sa nijak v divadelnom slova zmysle nepracuje a v konečnom dôsledku sa tak zdajú byť zbytočnými. Výtvarné prostriedky sa používajú len na prvoplánovú ilustráciu hovoreného. Problematické je zvolenie typu bábok i materiálu, z ktorého sú (drevené poľená), a samozrejme to, ako sa s nimi pracuje, lepšie povedané nepracuje. Štylová rôznorodosť použitých výtvarných prostriedkov diváka dezorientuje, v akom žánri sa vlastne nachádza.

Predstavenie tak napriek ambícií ponúknuť veľkú tému, tak skôr ponúklo veľa nezodpovedateľných otázok. Prečo Golem ako drevené poľeno – totemová bábka a nie hlina, pričom text samotný k tomuto materiálu odkazuje? Prečo sa Petiškovia téma zneprehľadnila nelogicky uchopeným motívom manželstvá Ráchel a Golema, čo sa ukázalo ako licencia súboru? Prečo súbor vedome rezignuje na interpretáciu témy divadelnými prostriedkami? A prečo sa za toto rezignovanie a holdovanie „anti-divadelnosti“ pokojne aj verejne postaví???

Peter Janků

na várkách

+ krásna Pamela

Jak tam jako foukala do toho malého piánka, to jsem fakt čubrněla na drát, fakt cool, ty jo. To až řeknu svým kamarádkám, tak mi vůbec nebudou věřit, že se do piána dá foukat, aby hrálo... ale před tím si s nima ještě zajdu na manikúru a kosmetické vyčištění pleti, abych nevypadala jako ty polínka, co měly být jako loutky... jako mít místo hebké pleti kůru, třeba pomerančovou, že jo, teda vůbec není pěkný.

+ letadélko Káně

Jak jsem si poletovalo nad jevištěm, tak se mi to všechno z té ptačí perspektivy moc líbilo. Prohlédlo jsem si celé židovské město napříč historií. Mnoho jsem se toho naučilo. A teď frrrr... letím zase o kus dál.

na várkách

- Major Haluška

Vážení súdruovia, tak tákto nie! Kam sa podiel temporytmus, keď je dynamika, keď je drámo?

Veď ste to všetko mali v tej brožure! Toto by uspalo aj slona!

- Jiřina Žáčková

Pustila bych si vlnu rádiovou, kdybych chtěla hru rozhlasovou. Jak na soutěži čtenářů a mohli by číst ze snářů. Pro diváka spáče nebo hazardního hráče omlouvám se, ale Golem? Říkala jsem si, dočti už to honem! Ať to máme za sebou... Avšak potěšili stínohrou. I dřívka hezká byla, škoda, že si nezahrála. P.S.: Ale musím říct, že šén nechyběl tam nám všem.

- Anežka Killerová (Divadlo zabije)

No prosím vás, vono se tam mluvilo a mluvilo, že jo, no, já teda nevím.

Rozhovor s maminkou a dcerou

Eliška, Šárka a Iva Svobodovy vypadají všechny stejně krásné a mladé... skoro jako tři sestry. Jen jim chyběl prsten a tři manželové, které by v pohádce pěkně potrápily. V rozhovoru jsem nakonec odhalila, jaký je mezi nimi příbuzenský vztah, že mají doromady manžela pouze jednoho a že dvě ze Svobodových mu říkají tatínku. Čtete rozhovor s herečkami představení Golem divadelního souboru Outsider Art.

Jak se Vám hrálo v tomto prostoru?

Maminka: Výborně, tohle je výborný prostor. My už jsme tady jednou hráli na regionální přehlídce... takže výborně.

Jaký příbuzenský vztah je mezi třemi herečkami Svobodovými?

M: Dcery a maminka.

Projevuje se společná práce na divadle i doma?

M: Máme si pořad o čem povídat.

Třeba u nedělního obědu?

M: Třeba... třeba večer si sedneme a povídáme.

Zvláštností Vašeho představení jsou loutky z přírodnin. Jak Vás napadlo použít špalíčky dřeva?

M: Chtěte to říct popravdě?

Jistě...

M: Manžel - tatínek (maminka ukazuje na své dvě dcery) ořezal meruňku a zbyly takový šikovný špalíčky, tak jsme nevěděly, co s nima, vyhodit je je škoda...

Dcera: No... v té době vlastně už vznikalo toto loňské divadlo...

M: A vymýšlely jsme, z čeho uděláme loutky.

D: My se to snažíme dělat spíš tak minimalisticky. S marionetama se nám do toho za tím ani moc nechce.

A vy jste chtěla ještě něco dodat a já jsem Vás přerušila...

M: Jo?

D: No chtěla jsi něco s tím prostorem...

M: Tak to už nevím.

D: No...my právě ta představení připravujeme před naším festivalem, se sestrou letos pořádáme už šestý ročník v Čáslavi a tam je to vždycky jako pro tu příležitost, pro ten festival připravíme nějakou takovouhle hru.

Děkuju za rozhovor.

zš

bez váhání

- Výborná rozhlasová hra.
- Je to asi páté zpracování Golema, které jsem viděla, a tohle bylo nejslabší.
- Hm... mně se to líbilo všechno.
- Mně se to líbilo a líbilo se mi to, jak to třeba měli nasvíceny a jenom ten stín jak tam vlastně byl. Jo, to se mi hodně líbilo.
- Moc se nám to líbilo, bylo to úplně suprový.
- Díky lampičce jsem vůbec nic neviděla.

Rozhovor s šelmami psovitými

Navzdory názvu představení, které naprosto neomluvitelně upřednostňuje prasátka oproti vlkům (zvláště ohavné, když uvážíme, že poměr vepří : vlci je 3:4), a tak možná právě proto jsem se po představení (to dá rozum, že s velkým osobním rizikem) vypravil za čtyřmi nadmíru dravými vlky Cyrilem, Jendou, Petrem a Matoušem. Co přesně který z nich říkal, to už nevím, ale... to máte vlk jako vlk.

Jakpak se vám hrálo?

Ale jo, dobrý, měli jsme trému, ale šlo to. Ale publikum reagovalo dobře, to jednou jsme byli v Hradci na okresním, a tam nereagovali vůbec, to tady to bylo ještě dobrý.

A co vás na představení baví ze všeho nejvíce?

Všechno. Úplně všechno. Hlavně trapasy. Třeba spadlý pole. A baráku spadla střeška, to jsem koukal, to se ještě nikdy nestalo, až teďka. Ale to je jedno. Ještě máme dvě představení.

Nezávidíte jste aspoň občas prasátkům? Vždyť jste dostali vždycky na frak.

Ne, to ani ne.

A tak vážně nejsou holky chytřejší?

NE! V žádném případě! To nejsou!

tb

bez váhání

- Bylo to hezké. Pěkné představení.
- Jo, bylo to dobré. Trošku jim to padalo. Ale bylo to skvělé. Měli to dobře vymyšlený.
- Bylo to báječné.
- Dobře se mi to líbilo.
- Příjemné a bezprostřední. Jenom si trochu dávejte pozor na to, aby vás bylo vždy dobře slyšet.

DVAKRÁT O TŘECH PRASÁTKÁCH LS MOJE PĚTKA, ZUŠ JAROMĚŘ

*úvahadlo
porotcovo*

Hlavní plán představení je nastolen hned na začátku. Skupina děvčat čeká na kluky a ti, když přijdou, dostanou vynadáno, kde jsou tak dlouho. Téma vztahu chlapců a dívek, jejich šarvátek, nedůvěry, převahy, začínajících lásek a nenávisti, různosti – to vše velmi silně zarezonovalo a doprovázelo ve větší či menší míře první třetinu představení. Začalo se vytrácet postupně tak, jak narůstalo inscenování první pohádky o třech prasátkách. Použité výrazové prostředky byly

natolik náročné na přesné zpracování, že vymizela počáteční lehkost existování na jevišti a my byli svědky poněkud klopotnější cesty dál.

Nutno poznamenat, že druhá linie představení – samotné převyprávění dvou krátkých pohádek – nesouvisí zcela s tématem vztahu kluků a děvčat a bude třeba nalézt další zrcizovací momenty, které by hlavní téma posílily.

Děti byly velice dobře vybavené pohybově, hlasově, a náročná loutkářská práce, kterou předvedly, byla obdivuhodná. Otázky okolo jejich menší soustředěnosti, technických nedokonalostí v použití paravanů a barevného vykrytí pozadí i realizace samotného závěru představení byly nastoleny s důvěrou, že se jimi vedoucí souboru Jarka Holasová nedá odradit.

Marie Poesová

na vářkách

na vářkách

+ Alvy

Další příjemné dětské divadélko. V leccems se podobalo Čtyřlístku pohádek. Možná to bylo poučenější, rozhodně loutkovější, ale v konečném výsledku pro mne o trochu méně zábavnější. Jestli to bylo mým rozpořádáním nebo hvězdami na obloze... Kdo ví?

+ Cibulačka

Milé podobně jako Čtyřlístek. Nejkouzelnější byla stavba domečku. Výborný nápad, navíc i bezchybně zahráný, co na tom, že pak upadl komin?

+ Mírek Spáčil

Narozdíl od své nelitostné ženy budu chválit. Všechna dětská představení na této Chrudimi, co jsem viděl, mají moc hezkou schopnost každou případnou svízeli uhrát tak, aby se představení nerozpadlo. A byl jsem unešen prvními prasátky. Povedený part všech tří děvčat.

- Anežka Killerová (Divadlo zabije)

No já nevím, si tam něco breptali, šmudlali, a pak najednou dlóóóuho stavěj baráček, no nevím...

- Jiřina Žáčková

Tři prasátka jdou...
pěkne za sebou,
jenom očka jiná mají,
jinak se jako vejce vejci podobají.
Kdepak jsi charaktere?
Prasátko, které jsi které?
A co utkvělo nejvíce?
Elektrika nebo hořčice.
Celé téma pohádky
bylo za domečkem na konci zahrádky.

- Ježek

Jsem z toho trochu jelen, protože mi opadl osten, jak jsem neslyšel, co hovořil ten či onen. A taky jsem trochu tumpach

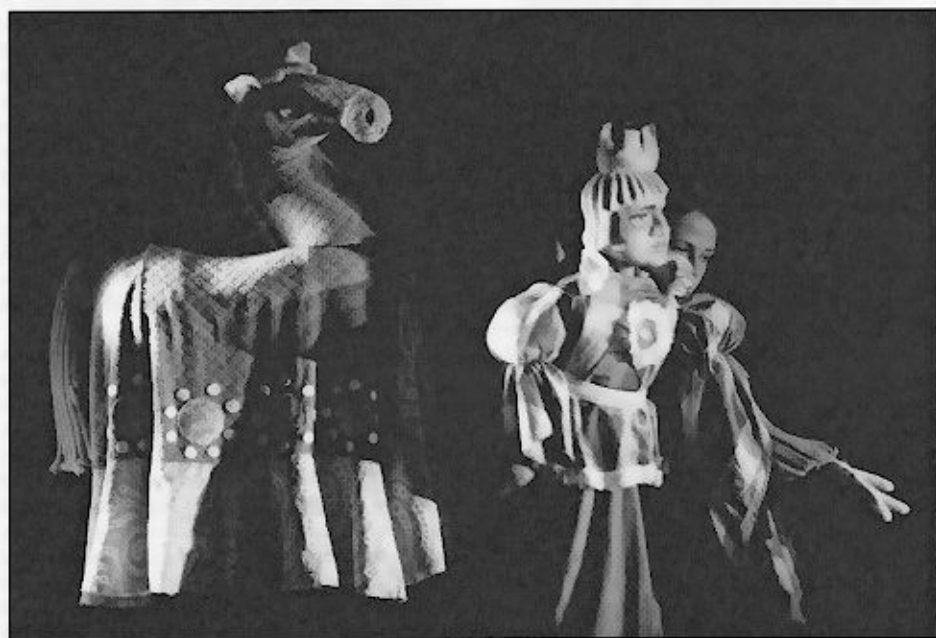
SKÁKAVÁ PRINCEZNA LS KAŠPÁREK, MLADÁ BOLESLAV

*úvahadlo
porotcovo*

Těžko se mi dnešní příspěvek píše, hlavně proto, že jsme byli svědky poměrně sympatického a soustředěného výkonu mladoboleslavských loutkářů. Těžko se mi hledají slova, protože ve všech svých minulých pracně vytvořených recenzích jsem vždy popisoval svůj divadelní zážitek z toho kterého představení, a to dobrý či méně dobrý, ale z dnešního podvečera zážitek prostě nemám. Divadlo

je předávání energie, vyprávění příběhů, které mě nutí zamyslet se, tvořit si názor, fandit oblíbeným a zatracovat padouchy, smát se směšnému, dojímat se nad smutným, být šťastný, když všechno dojde k vytoženému happyendu. Pohádka o skákavé princezně však ubýhala před mýma očima a já se pouze zamýšlel nad tím ohromným množstvím jisté poctivé práce. Je to škoda, ale před forbinou se spustila imaginární skleněná stěna, díky níž se mně radosti a strasti divadelních hrdinů vůbec nedotkly. Ale určitě musím poděkovat mladoboleslavským, že se snaží držet ten náš pomyslný loutkářský prapor pěkně pevně a vysoko. Věřím, že příště přijdou na to, jak onu imaginární skleněnou stěnu zvednout!

Marek Zákostelecký

+ Alvy

Vcelku sympatický pokus o komickou pohádku. Celek možná nebyl úplně stoprocentní, ale za to nemohly ani tak děti, jako spíš jejich vedení. Děti si počínaly velmi šikovně. Třeba takový princ Jiří byl sympaticky roztomilý...skoro jako králíček Azurit. Jen pozor, aby si ho někdo neodnesl do peřinky!

+ Moty

Potěšilo velké barevné divadlo, zdvojené vedení loutek a zaujala mě neviditelná jízda koně v pauzách a nadšení hrajících dětí.

+ Slamák

S úspěchem výtvarně vyřešili velké plátno velkého jeviště. Zaplnili i prostor velkého divadla svými hlasy, které byli synchronní s vedením loutek, ačkoli šlo o rozdělenou interpretaci. To všechno jsou velké kladky a výsledek kázně, která připomíná až kázeň profesionální.

- Anežka Killerová (Divadlo zabije)

No nevím, voni snad vzali ze všech pohádek ty nejotřelejší nápady...nevím.

- Jiřina Žáčková

Snad jen koníkovi minus nedám, ale jinak klady hledám.

Paněnka skákavá, s divákem si zahrává.

Loutka sem tam vodící snad jen zelený koník mluvící, ale jinak jak pohádka vznikala?

Já bych z toho skákala.

- Ježek

Musím se přiznat, přišel na mne podzim.

Po deseti minutách jsem se zabalil do listů a uložil k zimnímu spánku. Není nad nádherně barevné iluzivní divadlo. To ježka podzimně naladí, ale na podzim na něj padá chmura. Tolik práce a tak podzimně smutný výsledek.

Rozhovor s Martinou Večeřovou

Po představení Skákavé princezny jsem udělal rozhovor s jednou z vedoucích souboru Kašpárek, paní Martinou Večeřovou. Představení se zdálo být technicky docela náročné, a tak jsem se ani nedivil, že jsem paní Večeřovou našel ještě na jevišti.

Jak dlouho jste zkoušeli toto představení?

Asi dva roky na tom děláme. My jsme mezitím měli i jiné hry, které jsme hráli, a pak jsme to oprášili.

Dali jste si pauzu?

Ano, zkoušeli jsme i jiné pohádky a ke Skákavé princezně jsme se vrátili, abychom ji nazkoušeli do Kobylis.

A v těch rolích jsou ty samé děti, nebo přišly nové?

Některé zůstaly, některé přišly nové.

Kdo je autorem?

Autorem je Ladislav Dvorský. Přilíš úprav v textu jsme nedělali, takže je to původní starý text.

Kolik máte inscenací na repertoáru?

Divadelní soubor Kašpárek má na repertoáru momentálně tři hry.

Děkuji za rozhovor.

pv

bez váhání

- Má ponožky. (už během představení, protože kůň měl ponožky)

- Nám se to líbilo. Oceňujeme takovou práci s dětmi, že to dokážou udělat kultivovaně.

- Líbilo se mi to moc. Hodně se mi líbila princezna, byla taková veselá. Veselá vlastně moc ne, ale líbila se mi.

Rozhovor s Jirkou Knihou

Jiří Kniha přichází s kufrem, kufr odloží, rozhovory se (jako kniha), našel šéfredaktorce podklesává čelíst, kolena a kdo ví, co ještě... takový jsme ten rozhovor zamýšleli. Rozhovor s neodolatelným, svůdným J. A nakonec to byl rozhovor s J. Nicméně s J. takovým, jaký asi nejspíše doopravdy bude. Ale není nám to líto ani trochu. Je to možná daleko lepší. Takže: opravdový J. odpovídá na otázky určené J. svůdnému. V ruce drží sklenku růžového vína (dar redakce, která jej dostala darem) a... ještě poznámka, za každou odpověď si a v jejích příběhu si dosazují „(smích)“.

První zásadní otázka. Jak Ti to víno chutná?

(ticho) Ale jo. Ne, jo. Já chtěl něco, co se dá pit jako šťáva. Splnilo to účel.

Jsi trenkař, slipař, takový ten napůl, anebo etiš pravý rukonrol?

Rukonrol v těchto partiích vůbec necítím. No fuj, já jsem to jednou viděl, je to fakt nepříjemný na pohled, jak je vidět, že to je pánský, třeba jenom ve výloze, tak to je fakt nevkusný... ale to je jedno, každé má jiný vkus. Trenky, trenkoslipy.

To asi znamená, že jsi takový uvolněný, že? Ale přesto zodpovědný.

No, tak chci pásovit, takže tak to nosím. Pravda je, že... dřív jsem měl víc trenek, ale přítelkyně mě víc záslabí trenkoslipama. Tak se musím zeptat Gábinky Ježkové, ony se holky znají, jak moc se o tom radily a tak...

Tak na to navazuje otázka, jestli jsi rodinný typ?

Jo.

Takže máš rád děti.

No tak... pracovala jsi někdy s dětmi? No, v zásadě... jako sójový maso mám rádi... no to byl takovej blběj vtip...

Takže jsi vegetarián?

Ne, to ne, úplně ne. Tak sójový maso, kuře... a pak to děláš. No já jsem chtěl jen tak nazvat, že mám malého synovce, a člověk na něj musí pořád salát, jak jsou ty malé mimina jemnější... tak jsem to chtěl přehnat na en-tou. Odpovím krátko: Ano, jsem rodinný typ, mám rád maso, děti, sójový, všechno. Ne, to jsem popletl všechno dohromady, myslím že jsem takovej typ... rodinný... do krhu.

Dobře... takže další otázka... tahle byla vtipná, víš? Tak... pojedíš letos k moři, tráhat maliny nebo na dvůr pod lípu?

No dvoreček nemáme.

Stačila by ta lípa.

Tak to jo. No rozhodně mezi stromy, takže les, kde je víc stromů, tam se mi líbí.

Chodit mezi stromy. A to budeš dělat celý volno?

Ne, možná trochu divadla, napřed, abych nebyl línej, pak koničky, jako bojový umění, a pak přítelkyně.

Bojová umění? Takže scénka s vojandou byl Tvůj nápad.

Ne, to ne, to je práce holek, holky na to stačili samy. Ženský když se zardějí... moje maminka říkala: „Sítěž se hněvu rozzlobeně ženy!“ Já myslím, že to je horší než napalím.

Jsi skvělý zpěvák. Naše čtenářky by zajímalo, zda bude k dostání Tvé CD?

Určitě... háky... natočím kvůli tomu.

A jaký žánr to bude? R'n'B či rap?

No, bude to něco mezi tím, aby mi nebylo rozumět.

A hebrejsky nebo arabsky?

Tak jako mandarínsky, začala se mi líbit mandarínština, a protože dělám bojový umění, co pochází z jižní Číny, tak to nějak zakomponovat... že bych si zpíval při tréninku. Hopsa hejsa do Brandeja, jdeme na ryži... ježíš, to jsou blběsti...

No tak já se hlubě ptám... to je účel...

No, trochu... teda ne! Ne, žádný cédečko nebylo, není, nebude.

Tak ještě odpověď na otázku jaký jsi znamená horoskopu?

Já nevím čínsky...

Tak to stačí rok narození, neboj, my tam nedáme, kolik Ti je.

Ale tak to já jsem mladší jiných, 1981 (Jirka je kohout, pozn. red)

Nám je třeba v redakci všem devatenáct.

Fakt? A tak to mně, když se to tak vezme... ne není a jsem rád. Ne jsem... byk. A v tom čláským, někdo mi říkal, že jsem nějaký hlodavec...

Krysa!

Jo, no krysa. (znovu podotýkáme, že je Jirka kohout... i mistr tesal, však to znáte, pozn. red)

Takže mi rozhovor asi skončíme, ať můžeš utíkat do hospody.

Tak promiňte ty zmatený odpovědi. Jo, tak díky za poskytnutí rozhovoru.

To bychom měli děkovat my.

No jo...

Neodcházej, neodcházej, neodcházej! (šéfredaktorka Zuzka mizí v kufu, zůstává tu po ní jen ten bílý)

Odpusťte ten závěr, ale připravených vtipů se člověk těžko vzdává...

red

SVŮDNÉ J

HUSA NA PROVÁZKU, BRNO

Divadlo složené ze skutečných ingrediencí

Včera byl trochu přelomový den, tedy večer. Poprvé jsme si mohli uvědomit, že jsme jaksi bez DNA, že jedna velká etapa patrně skončila. Toho, co jsme si pyšně v oblasti amatérského loutkářství mohli přivlastňovat, se teď musíme zříci ve prospěch starých i nových fanoušků Divadla Husa na provázku. K těm se samozřejmě můžeme zařadit. Ledaskdo bude souhlasit, když řeknu, že jsme byli fandý Polívčova Provázku, i když jsme se k němu třeba dostali jen zprostředkovaně, díky záznamům a filmům. Bylo to autorské divadlo se silnou pantomimickou inspirací. Teď je to autorské divadlo se silnou inspirací loutkářskou. Jiří Jelínek často s přídomek kol. má teď před sebou velký úkol, aby se kolektiv a kolektiv spolu sžily. O tom, jak to bylo se DNEM a jaké bylo DNO, bylo již na stránkách předchůdců letošního Váhada mnoho řečeno. Velká invence, imaginace, zhmotněné metafory, spikleneckví, nakažlivost jejich atmosféry a atmosféry s nimi. Jak to tedy DNO má teď na provázku? Univerzalita a tvárnost velkého komika s významnými lyrickými momenty Jiřího Kniha přímo volá po různých fúzích a rozmanitých příležitostech. Než začnu psát o Jiřím Jelínkovi, musím se kolegů zeptat, jestli už někdo použil slovní spojení 'gejzír nápadů'... aha, tisíckrát. Děkuju. Báru Kratochvílovou jsem jako herečku měl rád už jako Švarcovou. U Báry to není smysl pro bizarno, ona má přímo domovské právo v zemi jménem Bizarno. A tak mě trochu mrzí, vidím-li, že ji herečky s jinou zkušeností přehrávají, samozřejmě právě na poli té své zkušenosti, a že o tom ani nevědí. Ve scéně špitání si bez loutek během „přestávky“. Jsou partnerské, ale jaksi v tom číhoherním slova smyslu,

že 'reagují'. Jinak je patrně herectví Dity Kaplanové a Gabriely Štefanové obohacením pro Jelínkovu poetiku. Nicméně herectví Báry Kratochvílové je insitní, cáké, nerealistické. Tady jakoby v napojení na ni projevovaly druhé dvě herečky ve zmíněné scéně limitovanou trpělivost. Bára také byla v tu chvíli utáplá a na straně publika za ní ji nebylo dokonce rozumět. Přitom, když si mohla vzít scénu pro sebe, nebo tvořit svými prostředky, byla hráčem velice silným! Před časem, když hrála v podobné civilních scénách představení DNA „4+1“, jsme viděli, že je samozřejmě schopna velice jemné souhry a je partnerská, jenom to nesmí být na poli psychologické pravděpodobnosti (kterýžto termín byl včera frekventovaný při jiné příležitosti). Tolik tedy loučení se s jednou érou a jeho symptomy.

Možná tedy zkráceně o samotném představení, i když klady jsou známy. Byl to skvělý jelínkovský rukopis, ročník 2006. Divadlo složené ze skutečných ingrediencí; žádné umělé přísady. Vedle gagmana, tvůrce a hlavního režiséra Jelínka, také Kniha, který je skvělým nástrojem pro autora, jenž má vkus a například – je mu „odporná tahle holka od porna“. Svůdné J., příběh Juana – Jiřího K., muže, který konzumuje ženy. Nejvíce ho baví svádění a nejvíce potřebuje opouštění; přijde vždycky o něco dřív na to, že ti dva spolu nemůžou žít. Čas do chvíle, kdy se ta která stane pouhým zářezem na pažbě, zde položkou v kufu, se groteskně krátí. Tou, se kterou pak zůstane, je až smrtka. Kniha praví „To je silnej moment“ a je to silný moment. Přesto jde o inscenaci, která bezpečně vybalancuje jakékoli nebezpečí, že upadne do těžkopádnosti a patosu, ještě než se objeví na obzoru.

A tak díky za atmosféru rockové arény, happeningu, stand up comedy, autorského sdílení tématu teď a tady, vytrvaleckého kytaristu atd.

Petr Vydra

SEMINÁŘ „S“

Práce v semináři Setkání časů

V dílně se zabýváme tradičními i netradičními formami setkání časů zastavených s časy plynoucími (rozehrávání fotek, práce s textem inspirovaná fotografií). Důležité je, že si materiál připravujeme sami – fotíme.

Deník

Osobní fotografický deník si vytváří každý samostatně v průběhu celého festivalu.

Dokument

Společně jsme se pokusili o dokumentární přístup k fotografování.

Lidi, které neznám

V zadání bylo fotit lidi, které neznám, z největší blízkosti bez nahlédnutí do hledáčku fotoaparátu.

V této cestě se odráží práce s náhodou a směřuje k boření zažitých stereotypů jak při samotném fotografování tak při hodnocení snímku.

Magda Johnová
Radomír Veselý

Praktické ukázky

Semináře - seznam

S pověřenkyní pro semináře, paní Ivanou Faitlovou, jsme sepsali seznam seminářů a lektorů. Připojili jsme také, kde který seminář sídlí. Je to tedy takto:

A - autorský seminář, vede Luděk Richter (Zdravotní škola, dále jen ZŠ)

C - Cvičení hlasu hrou, Mirka Vydrová (ZŠ)

D - Dramaturgie, Petra Zámečnicková (Muzeum)

H - Hlasovka, Jana Altmannová (Muzeum)

I - Inspirace snem, Ivana a Pavel Němečkoví (Muzeum)

J - Javajky, Lea Hnilíčková (ZŠ)

K - Klub pro děti, Hana Zimmermannová a Kateřina Petáková (ZŠ)

L - Loutkoherectví, hudba, zvuk, Jiří Vyšehradský (ZŠ)

M - Marionety, Blanka Luňáková - Josephová a Martina Hartmannová (ZŠ)

S - Setkání časů, Magda Johnová a Radek Veselý (Muzeum)

R - Režie, Jiří Adámek (ZŠ)

V - Výroba maňásků, Irena Marečková (ZŠ)

Z - Zvuk a hudba, Jan Matásek (Muzeum)

pv

SEMINÁŘ „R“ A „V“

R - žije

Do režijního semináře jsme se původně nepřihlásili, tudíž nás zprvu svazovaly obavy, ale jak se nakonec ukázalo, dostaly jsme se do zajímavého a zábavného semináře, jehož lektorem je sympatický mladý muž, Jiří Adámek. Naším „domácím úkolem“ bylo přivést si dva předměty představující milence. Podávalo se shromáždění spoustu rozličných předmětů páskou, rukavičkami a klobouky počínaje, startovacími kabely a strouhátky s tužkou pana lektora konče. V naší dílně se sešlo dvanáct sympatických tváří. S pomocí předmětů jsme se začali oťukávat a vznikaly také první pokusy o krátké dramatické situace. Vyzkoušeli jsme si práci s předměty tak, abychom využili co největší škálu jejich možností pohybu. Začali jsme také pracovat s textem, který byl pro celou skupinu stejný, ale jak se později ukázalo, bylo jej možno zakomponovat do všelijakých situací, především s milostným podtextem. Každé dvojici se daří daný text zpracovávat po svém, dělat režijní pokusy a interpretovat si je navzájem. Poté většinou zabředáme do dlouhých diskusí, dohadujeme se, kritizujeme, bavíme se a smějeme a Jirka nás tak zasnějuje do tajů režie. Co od naší dílny můžete očekávat? Zatím není jasné, jak daleko se dostaneme, ale rádi bychom vám předvedli ucelené pásmo jednotlivých pokusů a výsledků našeho režijního snažení na téma „láska v různých podobách“.

Na + Ne

Seminář „V“ popsal sám sebe

MIRELON®

Popis:

Pružná hmota plného profilu z pěnového polyethylenu s uzavřenou buněčnou strukturou

Charakteristika:

- vynikající ohebnost a trvalá pružnost
- chemická odolnost
- nenasákavost
- vynikající tepelné izolační vlastnosti
- dlouhá životnost
- zdravotní a ekologická nezávadnost
- recyklovatelný, prostředí nezatěžující materiál
- vyrobeno bez použití freónů

MIRELON® + MY® = SEMINÁŘV

MY®

Popis:

Pružné myšlení plné nápadů, inspirované Irenou Marečkovou, uzavřené strukturou semináře

Charakteristika:

- vznikající maňásci a trvalá zábava
- odolnost proti chemoprenu
- nasákavost
- vynikající komunikační vlastnosti
- dlouhé zaujetí
- klid a práce na zahradě, intelektuální činnost nezatěžující mozek
- vyrobeno vlastníma rukama

SEMINÁŘE „M“ A „L“

Seminář M

Seminář Marionety se nenechal zahanbit a píše o sobě:

Pokud vyjdete 38 schodů (a to prosím přesně) naší „staré dobré zdravky“, ocitnete se v druhém patře. A zahnete-li doprava, zcela jistě po strastiplné a napínavé a vyčerpávající cestě rovnou chodbou spatříte dveře, na jejichž monotónní tapetě se skví cedulka „Marionety - Blanka Luňáková a Martina Hartmannová“. Ve skupině 10 lidí (včetně lektorů) panuje příjemná atmosféra, seminarišské překypují nápady a hýří kreativitou a ačkoli seminář obsahuje i zkušenější vodiče marionet, rozdíl skutečně nepoznáte. Po úvodním dni, kdy jsme mimo jiné obětovali své zručné ručičky (zlaté české) navazování loutek a jejich následnému ovládnutí od základních gest a úkonů až po ty náročnější, jsme se začali s loutkami seznamovat pomocí nejrůznějších etud na předem určené téma. Čas od času nás také postihne menší pohroma v podobě odpadávání různých částí marionet, a proto apelují na výrobce loutek, aby svou práci brali zodpovědně, protože ty nervy, kdy třepící se konce nitě ne a ne projít okem jehly, jsou hrozné. Je mi žinantní pět na naše lektory jen samou chválu, leč nemohu jinak. Dokážou vám konstruktivní kritiku podat takovým způsobem, že ani nepostřehnete, že děláte něco špatně. Obohacují nás svými zkušenostmi, dávají cenné rady a snaží se vyhovět našim problémům. Zkrátka dokonala souhra a spolupráce. Ostatně výsledky naší práce si můžete ověřit ve čtvrtek. Tak se těšte...

Julie Josephová (členka semináře)

Seminář L

Seminář Loutkoherectví, hudba a zvuk neváhal a už se nám o sobě taky rozpovídal. Nebo spíš rozbánil:

Loutkoherectví, hudba, zvuk, cink, bum, ratata, fuk.

Zvuk, loutkoherectví, hudba, těšíme se já, ty, my oba.

Hudba, zvuk, loutkoherectví, v semináři zůstáváme nad věcí.

S naším Jirkou Vyšohlidem, sejdeme se nad klavírem, zazpíváme, zanotujeme a na konci dobrý budem!

Jenny & Penny

BLUE EFFECT

Rozmlsání Butami, vyrazili jsme na místo věřejšího činu, tedy Resselovo náměstí, znovu, tentokrát přilákání legendou bigbeatového věku u nás. Jakožto Flamengo&ETCmilnou redakci nás Radim Hladík a Blue Effect nemohl neoslovit. A tak jsme osloveni šli.

Kdo čekal starou, čtyřmi posluchačskými generacemi prověřenou klasiku, ten se... ten se... ten se nezklamal. A tak zaznělo Kuře v hodinkách, obligátní Sluneční hrob, byt' obě přioděné v o čtyřicet let mladší háv. Kdo to totiž neví, tak Blue Effect je z poloviny Walk Choc Ice.

„Radku! Co to je!“ Až se Radim Hladík snažil, mladici na pódiu by do bigbeat'ácké komunity na Špejcharu asi nezapadli. Uskupení obzvláště upadlo v nemilost ortodoxních, když zahrálo několik skladeb z repertoáru zmíněných bývalých WC1. Ono, upřímně řečeno, co nadělat? Básnické střevo Walk Choc Ice je podstatně zakrnělejší, než bylo střevo pana Kainara, a i melodie, harmonie, synkopy, průchodné tóny a kdovícoještě z hlavy Vladimíra Mišíka měly o poznání větší hudební charisma. A tak se ortodoxním není co divit. I my jsme byli trochu zklamaní. Vědomi si toho, že zpátečnický zavírání očí před hudebním vývojem a uši před hlasem doby, šli jsme si po koncertě koupit bramborák, už se těšíce na elpíčko, cédéčko či empétojku, čekající na nás v našich přehrávačích.

tb

Co je hladík?

Cestou z koncertu Blue Effect jsme potkali Pavla Nožičku. Podánilo se nám od něj získat exkluzivní informaci týkající se Radima Hladíka, skvělého českého kytarového mága.

Pavel: Já jsem totiž dělal kdysi prodavače v železářství, tak Vám můžu přesně říct, co je to hladík. Hladík je hoblík s rovným ostřím, který se používá na uhlazení už zhotovené plochy. Protože je hoblík oběrák, vlašťovka... takový zvláštní názvy... macek taky je hoblík. Ale hladík se speciálně rovným ostřím. Vůbec si nedělám srandu... používá se na uhlazení plochy už v závěrečné fázi. Čili já mám vlastně takovou teorii, že Radim Hladík se vlastně původně nejmenoval Hladík, ale že se jmenoval Hoblík, ale bylo by to takový blbý.

A pak ještě Pavel dodal, že se původně jmenuje Nožička a teď se taky jmenuje Nožička. To je pro naši redakci velmi překvapivé zjištění. Tak díky, Pavle, tolik senzací denně si nezaslouží ani Blesk, natož naše Váhadlo.

red

Vážení přátelé, loutkáři,

10. září 2005 proběhla v Praze další konference skupiny amatérských loutkářů SČDO, která zvolila nové vedení zájmové organizace a stanovila hlavní záměry činnosti na příští 4-leté období. Byla rovněž prodchnuta cílem zabezpečit renesanci organizace amatérských loutkářů. Co to znamená? Především navázat na vše dobré, co bylo v minulých letech vytvořeno, a současně se inspirovat u kořenů vzniku SAL, kdy organizace byla vlivnou, silnou a početnou institucí. Prakticky to znamená pořádat festivaly a přehlídky, zastávat zájmy amatérských loutkářů v nejrůznějších institucích, obnovit přehlídku individuálních výstupů s loutkou, zmapovat a pečovat o obnovu loutkového divadla na mateřských školách. Je toho dost, co by ještě bylo možné vykonat, mezi což patří i oceňování zásluh loutkářů a jejich souborů.

Nové vedení SAL Vás všechny chce pozvat k takové práci. Co je pro to třeba vykonat?

Jen vstoupit do SAL SČDO.

Členství v SAL může být realizováno ve třech rozdílných formách. Jednak se mohou stát členy SAL jednotliví členové souboru. Druhá forma vychází z členství několika členů souboru. Konečně třetí forma, ta nejvýznamnější, kdy se členem SAL stává celý soubor. Takový soubor je pak členským souborem SAL. Členský příspěvek činí v prvních dvou formách 100 Kč za člena či individuálního člena. Členské soubory pak platí členské příspěvky 80 Kč za 1 člena souboru.

V případě zájmu souboru nebo jednotlivců se lze obrátit na adresu sídla SALu:

Pém Jan
Loutkářský soubor Před Branou
V Hradbách 2311
269 01 Rakovník

Petr Sluněčko

Anketa

Víte, co je to barakuda?

- Barák.
- Psací stroj.
- Nevím.

- Tak to vůbec nevím. A ani mi to nic nepřipomíná.

- Náký zvíře by to být mohlo. Já si myslím, že to je latinský název pro Vydru (redaktor Vydra se uchechtl).

Barakuda je velmi dravá rybička maličká po Dunaji plave, chytil ji šohájek... (ale to už sem moc nepatří).

red

Přehlídka individuálních výstupů s loutkou 2007

Svaz českých divadelních ochotníků a jeho Skupina amatérských loutkářů vyhlašují přehlídku individuálních výstupů s loutkou a malých loutkářských forem (2006-2007).

Posláním přehlídky je působit na zvýšení úrovně loutkohercké práce v amatérských loutkářských souborech a umožnit jejich vystupování při nejrůznějších příležitostech.

Při vyhlášení akce byly vzaty v úvahu zkušenosti z uspořádání předchozích ročníků.

Kategorie výstupů:

1. výstup jednotlivců v komplexním loutkoherckém výstupu a varietní vystoupení
2. výstupy učitelů mateřských škol
3. výstupy malých, nejvýše tříčlenných, skupin

Účast na přehlídce

Přehlídka se může zúčastnit každý obyvatel ČR starší 6 let. Další podmínkou je, že loutkové divadlo není pro přihlášené zdrojem k jejich obživě. Přihlášku je třeba zaslat na adresu vyhlášovatele nejpozději do 30.12.2006.

Setkání s autory výstavy loutek a scén Divadla Drak

Včera od tří hodin ve Výstavní síni Divadla Karla Pippicha probíhalo výše uvedené setkání, na němž jsme nechyběli. Ačkoliv účast určitě nebyla neuspokojivá, všichni jste tam bezpochyby nebyli, a tak Vám alespoň přetlumočím pronesená slova.

První nyní tlumočená slova pronášel Marek Zákostelecký. Dozvěděli jsme se, že výstava je takový hold výtvarníkovi (protože ten to všechno vymyslí, nakreslí a navrhne) samotným tvůrcům samotných loutek (protože ti pak musí výtvarníkovy lecky divé věci uskutečnit), navíc každá výstava potěší loutkářovu duši, neboť i loutkové divadlo je divadlo a každé představení má tuze krátký život, ještě že si ale můžeme na takovýchto výstavách vzpomenout na měsíce práce a zkoušení a prodloužit byt' jen o chvilku život loutek, ať už s nimi herci nehýbou.

Marek Zákostelecký nám poté řekl o každé inscenaci několik slov, třeba příběh sám o sobě

Organizace přehlídky

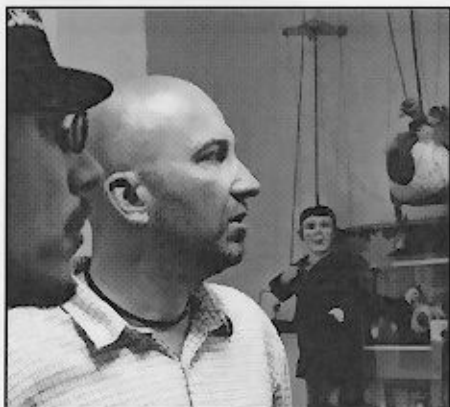
Organizace přehlídky je dvoustupňová. Podle počtu přihlášených a jejich pobytu v ČR budou uspořádána první kola. Porotou vybrané výstupy z prvních kol postoupí do finále, které se pravděpodobně bude konat v rámci Loutkářské Chrudimi 2007. První kola proběhnou od února do května 2007. Délka výstupu by neměla překročit dobu 5 minut.

Porota a ceny

Poroty pro obě kola jmenuje vyhlášovatel. Ty hodnotí všechny výstupy a určí vítěze v jednotlivých kategoriích. Dále navrhnou k ocenění výstupy v souvislosti s jejich dramaturgií, loutkovodičským a mluvním projevem, autorstvím výstupu či jeho výtvarným pojednáním. Všichni účastníci přehlídky obdrží účastnické diplomy, vítězové jednotlivých kategorií pak věcné ceny.

Vyhlášovatel přehlídky očekává velký zájem loutkářů o akci a zajímavé výstupy.

Petr Sluněčko

o výrobě loutek pro inscenaci Lišky Bystroušky... a já si vždycky myslel, že nejsložitější věci na světě se dělají v NASA.

Je to zkrátka výstava pro slávu kolegů loutkověrců, které na jevišti nikdy nevidíte.

Druhá nyní tlumočená slova zazněla z úst pana Jarmila Chládky, jednoho z nestorů Loutkářské Chrudimi, jubilanta, který 12. července oslaví 80. narozeniny. Pan Chládek nás poučil o době, kdy Loutkářská Chrudim ještě ani nebyla v plenkách, o osobách, spolcích a událostech, jež více či méně přispěly ke vzniku našeho dnes již tradičního festivalu, a nakonec popřál Loutkářské Chrudimi další zdravá a tučná léta, alespoň do té stovky.

S čímž nemůžeme než souhlasit, stejně jako s pozváním, které na konci svého povídání učinil Marek Zákostelecký.

Přijďte se podívat do Výstavní síně Divadla Pippicháče, o nic nebudete, o leccos možná přibudete.

tb

Tak mi řekli, že přijede DNO a ty já znám i když měli přijet nějak na provázku, taky mě dřív tahali všude na provázku, ale pak jsem dostal kouzelný lektvar, utek jsem a zachránil

jsem Shreka, zahnal jsem celou armádu, nějak tak to bylo a pak už jsem byl jeho věrný plavý oř ale chtěl jsem na to DNO protože ty já znám. Potkal jsem Kratochvíli, Jelínka, Kocoura jsem nepotkal, neviděli jste náhodou kocoura? takovej s botičkami a Kratochvíla a Jelínka jsem se ptal a kdy už přijede Bělohávek? kdy přijede Švarcová? pak jsem se ptal i knihy kdy přijede Pospíšil? kdy přijede Stránská? kdy Vitková? a Formanová? a Šepsová? a Čičmanová? a Dernerová...? Zeptal jsem se ještě asi na dvě věci a najednou byly na obloze hvězdy a slunce přišlo z druhé strany než kde zapadlo a tak jsem šel spát. A že mám nejlepší frky?! Frk Frk...

Rozhovor s Petrou Zámečníkovou

Co právě děláte jako seminář?

Poté, co jsme ukončili exkurzi napříč cca třiceti loutkářskými texty, pustili jsme se do rozboru dvou odlišných verzí klasické hry lidových loutkářů - Jenovéfy.

Nemrzí Tě trochu, že v zadání Tvůj seminář nemá být až tolik tvůrčí, aby ten seminář Ludka Richtera mohl být; abyste se nekryli? Je to pro tebe dostatečně prostorné pole, ta dramaturgie nad daným textem?

Já mám rozhovory ráda, dělají-li se důsledně a s určitou zvědavostí, člověk často rozkryje

nečekaná tajemství tam, kde by je málokdo hledal, kterýžto zážitek může být jistě srovnatelný s vítěznými pocity autora, který právě dokončil svůj původní text.

Kolik ty sama připravíš textů k uvedení v divadle Minor za sezónu?

Svým způsobem se podílím na vzniku všech inscenací, což bývá okolo pěti za rok, ne u všech přímo na textové úpravě. Řeším spíš dramaturgii komplexně především s ohledem na celkové směřování divadla a rozvoj hereckého souboru - vybírám tituly, řeším obsazení. Záleží na režisérech, několik let jsme byli tým s Jankem Jirků. Nyní u nás působí David Drábek, který, coby držitel tří Radoků, si texty píše sám.

To znamená, že jsi šéfdramaturg?

Tos velmi hezky pojmenoval mou funkci, to zavedu. Nikdo se mi nemůže vzepřít, protože jsem v Minoru coby dramaturgyně sama. Má funkce ovšem zahrnuje i řadu překvapivých činností, které v jiných divadlech dramaturg povětšinou nedělá, natož šéfdramaturg. Ale dělám to ráda. Například - to je moje oblíbené - natáčím spoty do rádií. A jsem druhá nejlepší vařička kávy. (Lepší už je jen šéfreditel.)

Co bys popřála amatérským loutkářům, zejména svým seminaristům?

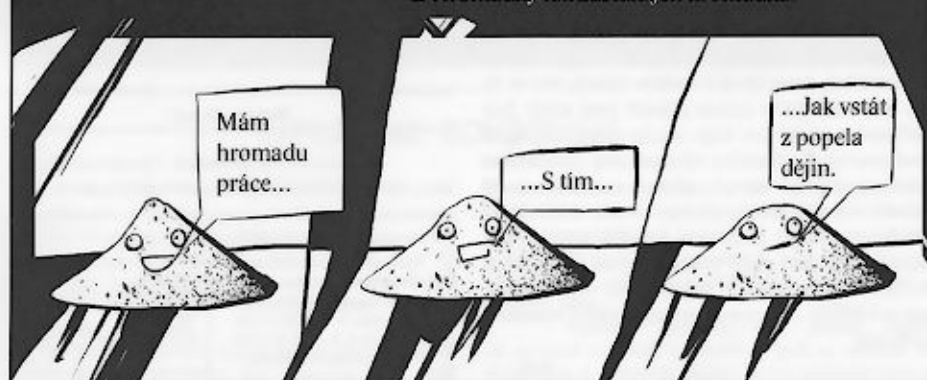
Popřála bych odvahu pustit se do čehokoli a vytrvalost, když se případně nebude dařit. Popřála bych jim nadšení a radost z práce, protože ty budou jejich jedinou a krásnou odměnou (a profici jim to můžou jenom závidět)...

Děkuji za rozhovor.

Petr Vydra

Hromádka Z JISTEBNICE

Píše a kreslí David Babka

Husitský hejtman a spoluzakladatel města Tábora. Roku 1421 dobyl město Chotěboř, kde se jeho posádka brzy vzdala katolickým vojskům za příslib volného odchodu. 700 Táborů však bylo usmrceno a Hromádka spolu se dvěma kněžími byl upálen na chrudimském náměstí. Z Hromádky tak zůstala jen hromádka.

PROGRAM NA ZÍTRA STŘEDA 5. ČERVENCE

8:30 - 13:00 a 14:00 - 15:30
práce v seminářích

Soutěžní program

Divadlo Karla Pippicha
velký sál

15:00 a 18:00 hodin
KACAFÁN NEB HACAFÁN
LS Ruce nohy na špagátě, Kyjov

PĚT NEDĚL V BALÓNU
ANEŽ DVA MĚSÍCE PRÁZDNIN
LS LSD, Sudoměřice

MED

11:00 a 14:00 a 16:00 hodin
O SLEPIČCE
Jarka Holasová, Provodov

POTRESTANÝ ZLODĚJ
Miroslav Alexa, Chrudim

malý sál

11:00 a 14:00 a 16:00 hodin
NĚCO O EDOVI
LS DODO, Praha

Okno do loutkářských tradic

Husovka

10:00 a 15:00 a 17:00 hodin
ČERTŮV ŠVAGR
LS Bubeníček, Praha

Inspirativní program

Husovka

(vždy po představení Čertův Švagr
a během loutkářského bálu)
MINI CIRKŮS
Hana Voříšková a manželé Kratochvíloví

Doplňkový program

Resselovo náměstí

19:00 hodin
DĚDA MLÁDEK ILLEGAL BAND - koncert

Nádvoří Muzea

22:00 hodin
LOUTKÁŘSKÝ BÁL

časopis 55. Loutkářské Chrudimi

VÁHADLO

číslo 4.

PŘÍLOHA - DOTAZNÍKOVÁ

- Která rubrika Váhada se Vám nejvíce líbí?
- Která se Vám naopak zdá úplně trapná, zbytečná, nevhodná... prostě kterou byste z Váhada bez milosti vyhodili?
- Kterou rubriku ve Váhadle postrádáte, nebo na co jsme podle Vás zapomněli, či se tomu v dostatečné míře nevěnovali?
- Naštvali jsme Vás něčím? Anebo naopak - měli jste někdy pocit, že za námi musíte běžet a vášnivě nás všechny obejmout, protože jsme Vás něčím (napište čím) potěšili?
- Jaký je Váš názor na grafické zpracování Váhada?
- Co říkáte na komix?
- Zasmějete se někdy při čtení Váhada (ať už kvůli tomu, že tím oceníte náš ostrovtip, nebo proto, že jsme tak trapní, že prostě nejde se tomu nezasmát)? A nad čím?
- Koho z redakce máte nejraději?
Dekadentního Tomáše, který si strká v redakci rybu do nosu až po ocasní ploutev? Petra - jeho břitký humor a sklon k neomezené konzumaci Fernetu? Michala, protože má krásnou košili s pruhy a fotí, i když spí? Daweeho, který jen hoří (39,5°C) pro Vás připravovat komix? Rádoby šéfredaktorku Zuzku s andělskou tváří, která se ve chvíli, kdy se žádné nepovolané oko nedívá, produkuje v redakci v koženém neglíže a s bičem, kterým to zatraceně bolí?

A teď něco z jiného soudku:

- Máte nějakou připomínku k programu festivalu? Co byste změnili?
- Co říkáte na hodnocení porotců?
- Koho mají pořadatelé podle Vás pozvat na příští ročník Loutkářské Chrudimi?

DNEŠNÍ PROGRAM ÚTERÝ 4. ČERVENCE

8:30 - 13:00 a 14:00 - 15:30
práce v seminářích

Soutěžní program

Divadlo Karla Pippicha
velký sál

15:00 a 18:00 hodin
LADY EM
Lady KALD DAMU, Praha

MED

11:00 a 14:00 a 16:00 hodin
TAJEMSTVÍ POHÁDKOVÝCH KNÍŽEK
Jaroslav Ipsler a Jiří Polehňa

malý sál

11:00 a 14:00 a 16:00 hodin
DEEP SLEEP
LS Klika, Praha

Okno do loutkářských tradic

Husovka

10:00 a 15:00 a 17:00 hodin
PRINCEZNA ROZMARILKA
LS Maniny - BODI, Jaroměř

JAK HLOUPÝ HONZA HLEDAL DOBRO
LS Antonín D.S., Praha

Doplňkový program

Resselovo náměstí

19:00 hodin
ROBBIE WILLIAMS REVIVAL - koncert

Salonek Sůva

22:00 hodin
KŘESLO PRO HOSTA

na váhadle - koutek luštitelů

Dnes je cena určena nějakému lušťovkovi či lušťovce, kteří milují historii (mohou ji ovšem i zbožňovat nebo k ní mít jakýkoliv jiný vztah, nemusí být nutně milostný...). Jde totiž o krabičku plnou sirek vyrobených za masarykovské

	1	2	3	4	5	6	7
A							
B							
C							
D							
E							
F							
G							

VODOROVNĚ

- A/ vyrobená z korku
B/ mříž (přepážka); prezent
C/ katolická teologická fakulta; letadlo
D/ bál; označení počítačového procesoru
E/ nálev pro okurky; ohon
F/sroluj; ušní, nosní, krční (lat. zkratka)
G/ loutka ovládaná dempurit

první republiky, s nimiž si v Londýně za druhé světové války zapalovali naši slavní váleční piloti cigarety u útěšně před tím, než vylétli do nebeských výšin Anglie, prošly jednou kapsou protikomunistických odbojářů, možná, že místo cinkání klíčů na Václavském náměstí hrkaly i sirky v krabičce fialové barvy...prostě a jednoduše, jde o dar s pohnutou historií a je třeba ho předat nové generaci. Proto luštěte, luštěte a utíkejte do redakce, ať jste tu první! Mnoho luštitelů dnes totiž bylo předběhnuto jistým krásným neznámým účastníkem semináře I, kterého můžete potkat, jak chodí po Chrudimě a v ruce třímá muzikálovou krabičku.

SVISLE

1/ rasistická organizace v bílých kápích; mezinárodní označení Polska; označení církevního řádu jezuitů

2/ čínský filosoficko-náboženský směr (obr.); vyvěřelina

3/ formát textového souboru (Rich Text Format); iniciály herce Kohouta; římská čtyřka

4/ TAJENKA; samohláska kata

5/ předložka (směrem pryč); moucha přenášející spavou nemoc (české iniciály); část vozu

6/ stav vody při 100°C; městská zeleň

7/ anesteziologicko-resuscitační oddělení (zkr.); označení spojených států; popěvek

POMŮCKA: CPU, ORL, SJ, TAO

Nekopíruj, nebo se z toho zblázníš ...

Pro pozorného čtenáře, který si všiml, že uzávěrka všech tří předchozích Váhadel proběhla již loni, máme radostnou zprávu.

Pravda, přemýšleli jsme, jak to uhrát například na naše jasnovidecké schopnosti, neuvěřitelnou rychlost práce, vysvětlitelnou jen poučkami relativistické fyziky o čase a prostoru, či ještě nějak jinak a vtipněji. Ale nakonec jdeme s pravdou ven. Spletili jsme se. Udělali jsme chybu, pomýlení, nonsens, lapsus, minelu a zkratka pitomost.

A tak ta radostná zpráva: čeká tu na Vás slušivá polokošile, původně zakoupená pro vlastní potřebu redaktorem Michalem, který až příliš pozdě zjistil, že se minul stylem a střihem, a ač jsme jej horoucně přemlouvali a přesvědčovali o nebyvalém šmrncu, jež mu onen kus oblečení dodává, s radostí Vám jej dává k dispozici, k vyzvednutí a naprostému onošení.

A tak neváhejte, na vylepšení outfitu není nikdy pozdě a připravena je pro jediného vnímavého, který na tuto chybu upozornil včera Michala při návštěvě režijního semináře. Jméno neznáme, protože Michal si nenapsal jméno (jako správný redaktor nenosí s sebou tužku ani papír).

red

Pozor, pozor!

Na webových stránkách Chrudimské besedy jsou všechna Váhadla v pdf - www.chbeseda.cz.

Váhadlo 55. Loutkářské Chrudimě

Redakce: Zuzana Šebestová, Tomáš Brolík, Petr Vydra
Grafika: Tereza Komárková a David Babka

Foto a sazba: Michal Dřina

Uzávěrka: 4. 7. 2006 v 3:28

Vychází: 4. 7. 2006 ve 12:00

Neprošlo jazykovou úpravou!

red